

РЕШЕНИЕ

№ 13867

гр. София, 09.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5899** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], район К. село, [улица], ап. 5, представлявано от „БАТ СЪРВИСИЗ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представляващ юридическото лице: Е. Б. Д., срещу Ревизионен акт № С. 25 – Р. – 9 / 27.01.2025 г., издаден от Е. К. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ – възложил ревизията и В. Т. В. – главен инспектор – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № С. – Р. – 10 / 24.03.2025 г. на Кмета на Столична община.

В жалбата до съда е посочено, че срещу дружеството „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], е бил издаден РА № С. 25 – Р. – 9 / 27.01.2025 г., издаден от Е. К. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ – възложил ревизията и В. Т. В. – главен инспектор – ръководител на ревизията. Ревизионният акт се обжалва изцяло като незаконосъобразен и недоказан, издаден в нарушение на материалния закон и в противоречие със съществени процесуални правила. С обжалвания акт органът по приходите по отношение на ревизираните обекти (нежилищни и жилищни недвижими имоти) за 2019, 2020, 2021, 2022 и 2023 г. е определил Данък върху недвижимите имоти (ДНИ), Такса за битови отпадъци (Т.) и лихви за просрочие.

В жалбата се твърди, че начисленият Данък върху недвижимите имоти и Такса за битови отпадъци ревизиращите са обосנוвали с измененията на ЗМДТ от края на 2018 г. (в сила от 01.01.2019 г.), с извършена непарична вноска (апорт) и съответната съдебно-техническа експертиза свързана с нея, а също така и със счетоводните данни, събрани от дружеството. Съгласно чл. 21 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 към закона.

По отношение на ДНИ за имот – сграда на адрес: [населено място], [улица] жалбата е посочено, че данъчните оценки за голяма част от недвижимите имоти са определени неправилно и неоснователно са завишени, което от своя страна рефлектира върху размера на данъка. Площите на голяма част от недвижимите имоти са определени неправилно и неоснователно са завишени. Неправилно е площите на обектите да се определят въз основа на заключението на вещите лица във връзка с направената непарична вноска по чл. 72 от ТЗ. Сградата е завършена в груб строеж през 2018 г., за което обстоятелство е издадено удостоверение по чл. 181 от ЗУТ на дата 25.01.2018 г. Разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ (в редакцията му в сила от 01.01.2019 г., Обн. – ДВ, бр. 98 от 2018 г.) няма придадена обратна сила. Затова тя не може да намери приложение за периода от 01.01.2019 г. – 31.12.2020 г., доколкото заложеният в нея 2 – годишен срок трябва да изтече след влизане в сила на разпоредбата. Тоест, тази разпоредба може да се приложи едва от 01.01.2021 г.

По отношение на Т. в жалбата е посочено следното: Съгласно чл. 67 от ЗМДТ размерът на таксата за битови отпадъци се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. Когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Тази основа е определена с Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община. Относно недвижим имот (земя и сграда) на адрес: [населено място], [улица] от ревизиращия екип не е взета предвид амортизацията на отделните имоти и тяхната отчетна стойност.

В открито съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, се представлява от адв. Ч.. Иска от съда да уважи жалбата и РА да бъде отменен. Претендира се присъждане на разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Кмет на Столична община – редовно призован, представлява се от юриконсулт Ж. Д. – П.. Намира, че жалбата трябва да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение съобразно разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК и при съобразяване с материалния интерес в случая.

Административен съд София – град, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и след като обсъди възраженията и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По отношение на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], е извършено ревизионно производство от оправомощени органи по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 1 – 5 от ЗМДТ – служители на общинската администрация, заемащи изброените длъжности в издадената от кмета на Столична [община] № С. – Р. – 2483 / 17.11.2023 г. на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, натоварени с властнически правомощия по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията за местни данъци, местна такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, в рамките на техните законови правомощия, т. е. при наличието на материална компетентност.

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия с рег. № С. – Р. – 179 / 23.08.2024 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК от Е. К. – на длъжност „началник на отдел” „Ревизии и събиране на вземания” към дирекция „Общински приходи”, определен за орган по приходите със Заповед № С. – Р. – 2483 / 17.11.2023 г. на Кмета на Столична община и оправомощен с разпореждане с рег. № С. – В. – 16 / 16.01.2020 г. на директор на дирекция „Общински приходи” при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП.

Определено е ревизията да бъде извършена от В. Т. В. на длъжност Главен инспектор –

Ръководител ревизия и от М. И. П. на длъжност Главен инспектор. Ревизията трябва да обхване задължения за данък недвижими имоти от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г. и за такса битови отпадъци от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г.

Издадената Заповед за възлагане на ревизия е връчена на ревизираното лице. Връчено е искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице.

Издаден е Ревизионен акт № С. 25 – Р. – 9 / 27.01.2025 г. по отношение на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], район К. село, [улица], ап. 5, представлявано от „БАТ СЪРВИСИЗ“ ООД, ЕИК[ЕИК].

С оспорения РА са установени задължения за ДНИ и Т. в размер общо на 35 136. 50 лева, в това число за Данък недвижими имоти – 16 302. 25 лева; за лихви ДНИ 5842. 82 лева; за Т. 9223. 32 лева; за лихви Т. в размер на 3768. 11 лева, за ревизирания период от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г., дължими по отношение на собствените на дружеството недвижими имоти, находящи се на територията на Столична община в район „В.“ и район „К. село“, а именно:

1. Самостоятелни обекти в сграда и съответните идеални части от правото на собственост върху мястото, в район „В.“, [улица]:

1.1. самостоятелен обект в сграда с ид. 68134.1932.431.1.62, с предназначение на самостоятелния обект: за търговска дейност, брой нива на обекта: 1, с посочена в документа площ от 53. 10 кв. м., ведно с 0, 40 / 100 идеални части от правото на собственост върху мястото, върху което е построена сградата;

1.2. самостоятелен обект в сграда с ид. 68134.1932.431.1.125, с предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, брой нива на обекта: 1, с посочена в документа площ от 28. 00 кв. м., ведно с 0, 39 / 100 идеални части от правото на собственост върху мястото, върху което е построена сградата;

1.3. самостоятелен обект в сграда с ид. 68134.1932.431.1.150, гараж 32, находящ се в сграда № 1, разположена в поземлен имот идентификатор с предназначение на самостоятелния обект: 68134.1932.431, с предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, брой нива на обекта: 1, с посочена в документа площ от 14. 00 кв. м., ведно с 0, 20 / 100 идеални части от правото на собственост върху мястото, върху което е построена сградата;

1.4. самостоятелен обект в сграда с ид. 68134.1932.431.1.63, с предназначение на самостоятелния обект: за търговска дейност, брой нива на обекта: 1, с посочена в документа площ от 62. 72 кв. м., ведно с 0, 47 / 100 идеални части от правото на собственост върху мястото, върху което е построена сградата;

1.5. самостоятелен обект в сграда с ид. 68134.1932.431.1.126, с предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, брой нива на обекта: 1, с посочена в документа площ от 14. 00 кв. м., ведно с 0, 20 / 100 идеални части от правото на собственост върху мястото, върху което е построена сградата;

1.6. 1, 38 / 100 идеални части от поземлен имот с ид. 68134.1932.431, целият с площ по кадастрални данни 4213 кв. м.

2. Самостоятелни обекти в сграда със степен на завършеност „груб строеж“, находящи се в Жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, заведения за бързо хранене и ателиета в УПИ III – 261, квартал 320, м. „ж. к. Борово“ (стара м. „К. село – плавателен канал“) по плана на [населено място], с административен адрес: район „К. село“, [улица]:

2.1. апартамент със ЗП 116. 97 кв. м.

2.2. апартамент със ЗП 141. 01 кв. м.

2.3. апартамент със ЗП 116. 58 кв. м.

2.4. апартамент със ЗП 99. 76 кв. м.

- 2.5. ателие 4 със ЗП 153. 38 кв. м.
- 2.6. обект 1 – за търговска дейност, със ЗП 136. 92 кв. м.
- 2.7. обект 2 – за търговска дейност, със ЗП 249. 91 кв. м.
- 2.8. обект 3 – за обществено хранене, със ЗП 253. 33 кв. м.
- 2.9. обект, етаж минус 1, гараж със ЗП 223. 30 кв. м.

В хода на ревизията е установено, че ревизираните имоти са придобити от дружеството „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез апортна вноска, вписана в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел. Впоследствие на дата 17.12.2021 г. дружество „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е заличено и като негов правоприменик е вписан „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК].

Ревизираните имоти, находящи се в район „В.“ са декларирани от ревизираното лице с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН] / 29.03.2019 г. Според ревизиращите не са установени данни за декларация по чл. 14 от ЗМДТ относно имотите, изградени на етап „груб строеж“, в район „К. село“.

В хода на съдебното производство е назначена и изготвена съдебно – счетоводна експертиза. В експертизата е посочено, че при облагането на обектите, находящи се в район „К. село“, [улица], (изградени на етап „груб строеж“), в РА е съобразено изменението на чл. 15 от ЗМДТ (нова алинея 5, в сила от 01.01.2019 г.), според което „данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно в едногодишен срок от съставянето на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ, сградата не е въведена в експлоатация, или не е издадено разрешение за ползване“.

В експертизата е посочено, че към писмо на отдел ОП „К. село“ до отдел „Р.“ е приложено заверено копие на Декларация по чл. 14, ал. 2 от ЗМДТ с вх. № 72090000095 / 02.02.2024 г. Копие от тази декларация се намира по делото. Експертизата взима отношение по тази декларация при отговора на т. 2 в констативно-съобразителната част на заключението.

Според заключението на вещното лице следващият се данък върху недвижимите имоти и лихви върху установените данъчни оценки (основи) за облагане с данък по ЗМДТ, след прилагане на относимата нормативна уредба и съобразяване съ задача по т. 1 е 18 289. 23 лева, в това число главници 13 541. 35 лева и лихви 4747. 88 лева. В таблица № 12 е посочено задължението по години, а именно: за 2020 г. – 3169. 25 лева, лихви за забава 1609. 28 лева; за 2021 г. - 3457. 37 лева и лихви за забава 1410. 44 лева; за 2022 г. – 3457. 37 лева и лихви за забава 1060. 82 лева; за 2023 г. – 3457. 37 лева и лихви за забава 667. 34 лева.

По отношение на недвижим имот: Жилищна сграда, [населено място], район „К. село“, [улица], след преглед на документите е установено, че строежът на сградата е изпълнен на етап „Груб строеж“. За имота не е подавана Декларация по чл. 14, ал. 2 от ЗМДТ. В конкретния случай установеният от закона срок е бил до дата 29.02.2020 г., съгласно § 28 от Преходните и заключителни разпоредби на към ЗИД на ЗКПО, във връзка с чл. 14, ал. 2 от ЗМДТ, според който: „За новопостроени сгради, които подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на ЗУТ и които са завършени в груб строеж към 31.12.2019 г., но не са въведени в експлоатация, или за тях не е издадено разрешение за ползване, данните (с декларация) по чл. 14, ал. 2 от ЗМДТ се подават от възложителя, в срок до 29.02.2020 г.“

Според вещното лице, при съобразяване със задача № 2, следващият се ДНИ и лихви върху установените данъчни оценки (основи) за облагане с данък по ЗМДТ, след прилагане на относимата нормативна уредба е 18913. 24 лева, в това число главници 14 003. 37 лева и лихви 4909. 87 лева.

Заключението на ССЧЕ не е оспорено и е прието в открито съдебно заседание от дата 24.03.2026

г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана на дата 30.05.2025 г. в Столична община. Решението е връчено на дата 24.05.2025 г. с протокол. С решението РА е потвърден изцяло. Жалбата е подадена в срок. Приложени са доказателства за внесена държавна такса.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Относно приложението на разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ (в редакцията ѝ в сила от 01.01.2019 г., Обн. – ДВ, бр. 98 от 2018 г.)

В тази част съдът намира жалбата за основателна. Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗМДТ за новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени. Разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ предвижда, че данък върху недвижимите имоти се дължи и в случаите, когато в 2 – годишен срок от завършване на сградата в груб строеж, съответно в едногодишен срок от съставянето на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване. По силата на разпоредбата на чл. 15, ал. 7 от ЗМДТ завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 3 от ЗУТ. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. В мотивите на законопроекта (ЗИД на ЗМДТ № 854 – 01 – 51 от 13.06.2018 г.) е посочено, че се предлага данъкът за новопостроените сгради да се дължи след завършването на строежа, като настъпването на този факт се установява при условията и по реда на ЗУТ. За да се стимулира завършването на недовършеното строителство и ограничаване на нерегламентираното ползване на сгради преди въвеждането им в експлоатация, се предлага данъкът да стане дължим, ако в двегодишен срок от съставянето на акт за приемане на конструкцията и констативен протокол по чл. 181, ал. 2 от ЗУТ, съответно в едногодишен срок от съставянето на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

В оспорения РА е посочено, че с това изменение законодателят е въвел задължение за заплащането на данък върху недвижимите имоти от собственика на сградата, построена в груб строеж, респективно на самостоятелни обекти в нея, в случай че тя не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване, в посочения от закона срок.

В тази част оспореният РА се отнася до обекти, находящи се в район „К. село”, [улица], изградени на етап „груб строеж”. Според органите по приходите, безспорно е, че сградата е била построена на етап „груб строеж” още на 25.01.2018 г. и за това е бил съставен съответният констативен протокол по чл. 181 от ЗУТ. По тази причина жалбоподателят се явява задължено лице, считано от 01.01.2019 г. (датата на влизане в сила на изменението на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ). Прието е в РА, че на основание чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ „ЕССЕ ЕСТЕЙТ” ЕАД (като правоприемник на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК]), е задължен за данъка по ал. 1 на чл. 15. (с. 28 от оспорения РА, т. 1.8.) Установено е от органите по приходите, че сградата е била завършена още през 2018 г., като завършването на сградата в груб строеж е констатирано с протокол по наредбата по чл. 168, ал. 3 от ЗУТ. (с. 28 от оспорения РА, т. 1.6.) За този обект и към момента на издаване на РА няма данни за издадено Разрешение за ползване, респ. Удостоверение за въвеждане в експлоатация. Обстоятелството е установено и с извършването на посещение на местонахождението на недвижимия имот в [населено място], район „К. село”, [улица], за което е съставен протокол с рег. № С. – Т. – 6949 / 26.11.2024 г. (с. 28 от оспорения РА, т. 1.7.).

Въз основа на тези мотиви по отношение на самостоятелни обекти в сграда със степен на завършеност „груб строеж”, находящи се в Жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, заведения за бързо хранене и ателиета в УПИ III – 261, квартал 320, м. „ж. к. Борово” (стара м.

„К. село – плавателен канал”) по плана на [населено място], с административен адрес: район „К. село”, [улица]: 2.1. апартамент със ЗП 116. 97 кв. м.; 2.2. апартамент със ЗП 141. 01 кв. м.; 2.3. апартамент със ЗП 116. 58 кв. м.; 2.4. апартамент със ЗП 99. 76 кв. м.; 2.5. ателие 4 със ЗП 153. 38 кв. м.; 2.6. обект 1 – за търговска дейност, със ЗП 136. 92 кв. м.; 2.7. обект 2 – за търговска дейност, със ЗП 249. 91 кв. м.; 2.8. обект 3 – за обществено хранене, със ЗП 253. 33 кв. м.; 2.9. обект, етаж минус 1, гараж със ЗП 223. 30 кв. м. са установени задължения за данък върху недвижим имот.

Установени са задължения за периода от 01.02.2020 г. до 31.12.2023 г., както следва: ДНИ за 2020 г. - 3277. 38 лева и лихви ДНИ – 1606. 19 лева; ДНИ за 2021 г. – 3575. 33 лева и лихви ДНИ - 1395. 27 лева; ДНИ за 2022 г. – 3575. 33 лева и лихви ДНИ – 1033. 72 лева; ДНИ за 2023 г. 3575. 33 лева и лихви ДНИ – 626. 82. Данък върху недвижимите имоти общо 14 003. 37 лева и ДНИ лихви общо 4662. 00 лева (с. 31 – 32 от РА).

Съдът намира възражението на жалбоподателя, че на разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ (в редакцията в сила от 01.01.2019 г., Обн. – ДВ, бр. 98 от 2018 г.) не е придадено обратно действие, за основателно. В тази си част оспореният РА е незаконосъобразен. За да достигне и формира този извод настоящият състав съобрази и практиката на ВАС. В нея се приема, че „прилагането на закона към настъпили преди влизането му в сила юридически факти (като завършването и отсъствието на въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване в определен период от време) и без на нормативния акт да е придадена обратна сила е в противоречие с правилото на чл. 14, ал. 1 от ЗНА”. (в този смисъл Решение № 4647 от 15.04.2024 г. по адм. д. № 327 / 2024 г., Първо отделение на ВАС). Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗНА обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба. Правилото на чл. 14, ал. 1 от ЗНА обхваща както материалните, така и процесуалните норми. Не е спорно, че на разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ не е придадено обратно действие с изрична разпоредба. Спорно е тълкуването на разпоредбата от гледна точка на това, от кой момент започва да тече двугодишният срок, предвиден в нея и прилага ли се тя и по отношение на юридически факти, възникнали преди влизането ѝ в сила от 01.01.2019 г.

Относно началния момент на двугодишния срок настоящият състав намира следното: Принципна е теоретичната постановка, която не е загубила своята актуалност и валидност, че обратно действие на срокове е невъзможно. Това не е обратно действие, а преуреждане на изтекли срокове. (тезата е изразена от проф. М. К. по повод на давностните срокове, но е приложима и в настоящия случай, вж. К., М. Имуществена отчетническа отговорност. С., И. на Б., 1968, с. 326 – 328). Приложение намира § 7 от Преходните разпоредби към ЗЗД, който параграф формулира едно принципно положение, според което правилата за сроковете, предвидени в новия закон, не могат да се прилагат към сроковете, започнали да текат при действието на стар закон, освен ако за завършването им по стария закон се изисква по-дълъг срок от оня, който е предвиден в новия закон. Параграф 7 от Преходните правила на ЗЗД гласи, че правилата за продължителността на давността и другите срокове, предвидени в настоящия закон, не могат да се прилагат към давностите и сроковете, които са започнали да текат при действието на стария закон, освен ако за завършването им по стария закон се изисква по-дълъг срок от оня, който е предвиден в настоящия закон.

Именно до такова обратно действие би се стигнало в случая, ако се приеме безкритично и се приложи докрай разбирането на органите по приходите, че сградата, по повод на която е установен ДНИ, е била построена на етап „груб строеж” още на 25.01.2018 г. и за това е бил съставен съответният констативен протокол по чл. 181 от ЗУТ. Това означава, че на двугодишния срок, предвиден да влезе в сила от 01.01.2019 г., се придава обратно действие и се създава

неубедителната конструкция, че той е започнал да тече още от 25.01.2018 г. И понеже на 24.01.2020 г. са изтекли 2 години, то данъкът се дължи от „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД от началото на следващия месец, т. е. от 01.02.2020 г. А към дата 25.01.2018 г. в националното законодателство изобщо не е съществувала такава разпоредба. Недопустимо се поставя ретроактивно начало на течението на срок почти една година преди той въобще да бъде нормативно уреден.

Според настоящият състав разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ не може да се приложи по отношение на юридически факти, възникнали преди 01.01.2019 г. От страна на органите по приходите на СО незаконосъобразно е придадено обратно действие на разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ по отношение на юридически факт, който се е осъществил преди 01.01.2019 г. Този юридически факт се е осъществил на дата 25.01.2018 г., когато е съставен констативен протокол на основание чл. 181, ал. 3 от ЗУТ, издаден от Главния инженер на район „К. село” – СО. Към този момент обаче този юридически факт не е имал правното значение, което е създадено едва с разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ в сила от 01.01.2019 г. Върховният административен съд, при сходен случай, е имал повод да приеме, че „констативен протокол за изграждане на сградата в груб строеж от 15.02.2018 г. не може да се подведе под хипотезата на чл. 15, ал. 5, вр. с ал. 7 от ЗМДТ. ..разпоредбата действа само за в бъдеще, тя не е приложима за факти и правоотношения, възникнали през 2018 г.” (Решение № 1365 от 08.02.2023 г. по адм. д. № 3483 / 2022 г., Първо отделение на ВАС). Това тълкуване държи сметка за обстоятелството, че данъчно задълженото лице би трябвало да може да възрази срещу констативен протокол на основание чл. 181, ал. 3 от ЗУТ. В случая обаче лицето няма как да е упражнило правото си на възражение, доколкото към дата 25.01.2018 г. издаденият протокол не е имал правното значение на елемент от правопораждащия задължението за ДНИ данъчен фактически състав. Невъзможността да се упражни възражение от страна на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], се доказва и от обстоятелството, че ревизираните обекти на адрес: [улица] към този момент все още не са били обект на апортна вноска, предмет на дружествен договор, вписан в Агенцията по вписванията на по-късна дата. Към дата 15.02.2018 г. грубият строеж все още е част от правото на собственост на „Елемент Строителна Асоциация“ ЕООД.

При прилагането на разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ, която по съществото си е материална и установява изключение от правилото, че данък се дължи за вече построени сгради, трябва да се държи сметка и за ал. 7 от същата разпоредба. Съгласно ал. 7 на чл. 15 от ЗМДТ всички обстоятелства по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7 – мо дневен срок от уведомяването. Посоченото означава, че преди да се приложи материалната норма на ал. 5 на чл. 15 от ЗМДТ трябва да е бил осъществен фактическият състав на ал. 7. Той включва: а) съставянето от служители на общината на констативен акт за всички обстоятелства по ал. 5; б) съобщаване на акта на данъчно задълженото лице и в) оспорване на констатациите, като в случая това е поставено в зависимост от волята на данъчно задълженото лице, т. е. този юридически факт не е задължителен елемент от фактическия състав, а факултативен. Под „всички обстоятелства по ал. 5“ законодателят има предвид три групи юридически факти: 1) изтичането на определен период от време, а именно – двегодишен срок, респ. едногодишен; 2) завършването на сградата в груб строеж, установено по реда на чл. 181, ал. 3 от ЗУТ, респ. констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ; 3) сградата да не е въведена в експлоатация или да не е издадено разрешение за строеж.

По делото се установява, че на дата 22.11.2024 г. е съставен констативен акт № С. – Т. – 6874 на основание чл. 15, ал. 7, вр. с чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ. В него е посочено, че на 05.04.2018 г. И. Д. К., ЕГН [ЕГН], в качеството си на управител на вносителя „Елемент Строителна Асоциация” ЕООД,

с ЕИК[ЕИК], дава съгласие представляваното от него дружество да внесе в капитала на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], недвижими имоти със степен на завършеност след груб строеж – 100 %, находящи се в жилищна сграда с подземни гаражи, магазини, заведения за бързо хранене и ателиета в УПИ III – 261, квартал 320, м. „ж. к. Борово“ (стара местност „К. село – плавателен канал“) по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], Столична община, район „К. село“, [улица].

В констативния акт е посочено още, че на 12.05.2018 г. в ТРРЮЛНЦ е вписано увеличение на капитала на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез непарична вноска с предмет право на собственост върху недвижими имоти (описани в горния абзац) със степен на завършеност след груб строеж 100 %. В заключителната част на констативния акт е посочено, че още през 2018 г. завършването на сградата в груб строеж е констатирано с протокол по наредбата по чл. 168, ал. 3 от ЗУТ. За този обект, според установеното в констативния акт, и към настоящия момент няма данни за издадено Разрешение за ползване, респ. Удостоверение за въвеждане в експлоатация.

Посоченото означава, че относно данъчното задължение за ДНИ за правопораждащ юридически факт общинската администрация е приела Констативен протокол на основание чл. 181, ал. 3 от ЗУТ, издаден от Главния инженер на район „К. село“ – СО от 25.01.2018 г. Този протокол е издаден по отношение на „Елемент Строителна Асоциация“ ЕООД, но както вече се отбеляза, доколкото е от дата преди законодателните промени в сила от 01.01.2019 г., не попада в приложното поле на разпоредбата на чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ. Разпоредбата действа само за в бъдеще, тя не е приложима за факти и правоотношения, възникнали през 2018 г. (изцяло в този смисъл Решение № 1365 от 08.02.2023 г. по адм. д. № 3483 / 2022 г., Първо отделение на ВАС).

Между събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установява да съществува констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ. Принципно това е другият правопораждащ юридически факт за дължимост на данъка, ако е изтекла една година от съставянето на този акт. Съгласно чл. 176, ал. 1 от ЗУТ, след завършването на строежа възложителят, проектантът, строителят и лицето, упражняващо строителен надзор съставят констативен акт, с който удостоверяват, че строежът е изпълнен съобразно одобрените инвестиционни проекти, заверената екзекутивна документация, изискванията към строежите по чл. 169, ал. 1 и ал. 3 и условията на сключения договор.

Това означава, че в конкретния случай обстоятелствата по чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ не са установени по нормативно предвидения за това начин. След като не е доказано основаниято за дължимост на ДНИ по чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ, то за ревизираните периоди ДНИ не се дължи. (изцяло в този смисъл Решение № 10602 от 06.11.2023 г. по адм. д. № 3238 / 2023 г., Първо отделение на ВАС и Решение № 11881 от 22.11.2021 г. по адм. д. № 4076 / 2021 г., Първо отделение на ВАС).

В обобщение, ДНИ за 2020 г. - 3277. 38 лева и лихви ДНИ – 1606. 19 лева; ДНИ за 2021 г. – 3575. 33 лева и лихви ДНИ - 1395. 27 лева; ДНИ за 2022 г. – 3575. 33 лева и лихви ДНИ – 1033. 72 лева; ДНИ за 2023 г. 3575. 33 лева и лихви ДНИ – 626. 82, т. е. данък върху недвижимите имоти общо 14 003. 37 лева и ДНИ лихви общо 4662. 00 лева (с. 31 – 32 от РА), са определени незаконосъобразно. В тази си част оспореният РА трябва да бъде отменен. Съдът взе предвид обстоятелството, че в тази част РА е оспорен изцяло. Независимо че са изложени аргументи и в друга насока, а именно - данъчните оценки за голяма част от недвижимите имоти са определени неправилно и неоснователно са завишени, което от своя страна рефлектира върху размера на данъка; площите на голяма част от недвижимите са определени неправилно и неоснователно са завишени; неправилно е площите на обектите да се определят въз основа на заключението на вещите лица във връзка с направената непарична вноска по чл. 72 от ТЗ, от водещо значение е обстоятелството, че РА се оспорва изцяло. Това означава, че за съда съществува правомощието да

се произнесе по законосъобразността на установения ДНИ и лихви за целия ревизиран период. Относно Т. за самостоятелни обекти в сграда и съответните идеални части от правото на собственост върху мястото, в район „В.”, [улица]

В оспорения РА е посочено, че таксата битови отпадъци има характера на публично общинско вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК. На основание чл. 64, във вр. с чл. 11 от ЗМДТ, ревизираното лице се явява задължено лице за имота. На основание чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО такса битови отпадъци на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота. Във връзка с определяне на местна такса за битови отпадъци е изпратено искане за извършване на насрещна проверка към Столичен инспекторат. Получен е отговор с вх. № С. – В. – 1054 / 1 / 05.09.2024 г., с приложено становище на началник отдел районен инспекторат „В.”, съгласно което недвижим имот – земя и сграда, находящи се в [населено място], район „В.”, [улица], се намира в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване и попада в сектор 1 на района.

Фирмата изпълнител на обществената поръчка относно предоставянето на услугите по чистотата на район „В.” за периода 01.01.2019 г. – 02.09.2022 г. от концесионер „Консорциум С. Юг” Д. и от 03.09.2022 г. „Консорциум Е. С. Г.” Д.. Дейностите по зимно и лятно улично почистване за цялата територия на район „В.” се извършва съгласно Оперативен план за съответната година.

Във връзка с реда за определяне на такса битови отпадъци е извършена допълнителна проверка от Дирекция „Икономика и търговска дейност” по писмо с изх. № С. – В. – 818 / 26.08.2024 г. Получен е отговор с рег. № С. – В. – 606 / 05.09.2024 г., съгласно който за ревизирания период са подадени молби по чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за имота.

За 2019 г.

Съгласно Заповед № С. – Р. – 1202 / 30.10.2018 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2019 г. за район „В.”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За този имот не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци (чл. 23, чл. 24 и чл. 27 от НОАМТЦУПСО) за разглежданата година.

Отчетната стойност на ревизирания имот е в размер на 228 300. 00 лева. Задължение за Т. за 2019 г. = 228 300. 00 лева x 10 ‰ = 2283. 00 лева. За сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци = 821. 88 лева. За обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци = 547. 92 лева. За поддържане чистотата на територията за обществено ползване = 913. 20 лева.

За 2020 г.

Съгласно Заповед № С. – Р. – 1459 / 31.10.2019 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2020 г. за район „В.”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За имота има издадена Заповед № С. – Р. – 74 / 02.01.2020 г. по чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци”.

Отчетната стойност на ревизирания имот е в размер на 228 300. 00 лева. Задължение за Т. за 2020 г. = 228 300. 00 лева x 6. 80 ‰ = 1552. 44 лева. За обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци = 639. 24 лева. За поддържане чистотата на територията за обществено ползване = 913. 20 лева.

За 2021 г.

Съгласно Заповед № С. – Р. – 2728 / 30.10.2020 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2021 г. за район „В.”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За имота има издадена Заповед № С. – Р. – 3570 / 25.11.2020 г. по чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци”.

Отчетната стойност на ревизирия имот е в размер на 228 300. 00 лева. Задължение за Т. за 2021 г. = 228 300. 00 лева x 6. 70 ‰ = 1529. 61 лева. За обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци = 547. 92 лева. За поддържане чистотата на територията за обществено ползване = 981. 69 лева.

За 2022 г.

Съгласно Заповед № С. – Р. – 1455 / 29.10.2021 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2022 г. за район „В.”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За имота има издадена Заповед № С. – Р. – 2100 / 23.11.2021 г. по чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци”.

Отчетната стойност на ревизирия имот е в размер на 228 300. 00 лева. Задължение за Т. за 2021 г. = 228 300. 00 лева x 6. 90 ‰ = 1575. 27 лева. За обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци = 593. 58 лева. За поддържане чистотата на територията за обществено ползване = 981. 69 лева.

За 2023 г.

Съгласно Заповед № С. – Р. – 1899 / 29.10.2022 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2023 г. за район „В.”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За този имот не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци (чл. 23, чл. 24 и чл. 27 от НОАМТЦУПСО) за разглежданата година.

Отчетната стойност на ревизирия имот е в размер на 228 300. 00 лева. Задължение за Т. за 2021 г. = 228 300. 00 лева x 10. 00 ‰ = 2283. 00 лева. За сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци = 707. 73 лева. За обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци = 593. 58 лева. За поддържане чистотата на територията за обществено ползване = 981. 69 лева.

Въз основа на всички факти и обстоятелства е установено следното: Т. за 2019 г. - 2283. 00 лева и лихви в размер на 1364. 34 лева; Т. за 2020 г. – 1552. 44 лева и лихви в размер на 763. 35 лева; Т. за 2021 г. – 1529. 61 лева и лихви в размер на 603. 51 лева; Т. за 2022 г. 1575. 27 лева и лихви в размер на 462. 03 лева; Т. за 2023 г. – 2283. 00 лева и лихви 411. 62 лева. Т. главница общо 9223. 32 лева и лихви общо 3604. 85 лева.

Жалбоподателят не оспорва основаниято за дължимостта на Т., а само установяването на размера на това публично общинско вземане. По отношение на тези данъчни задължения тезата на жалбоподателя е формирана около разбирането, че въпреки предоставения амортизационен план на обектите, то амортизацията им не е взета предвид от органа по приходите. Във връзка с изложеното съдът намира в тази част жалбата за неоснователна и недоказана. Приемат се мотивите, изложени в Решение № С. – Р. – 10 / 24.03.2025 г. на Кмета на Столична община. Те са в насока на това, че начислените амортизации се отразяват на т. нар. „балансова стойност”, т. е. на стойността, по която активът се отразява в счетоводния баланс, а не на отчетната стойност. Тази стойност представлява разликата между отчетната стойност и начислената до момента амортизация на амортизируемия актив. Амортизацията не се отразява на отчетната стойност на актива. За целите на ЗМДТ релевантна обаче е отчетната стойност на активите. Видно от материалноправната разпоредба на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ и на чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО такса битови отпадъци на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в

промили на база *отчетната стойност* на имота. По делото не е въведено като спорно (контрадикторно) обстоятелството, че обект на облагане с Т. по оспорения РА е нежилищен имот на предприятие.

Обосновано на материалния закон е твърдението на ответника, че съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ „Отчетна стойност” е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената / преоценена стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Съгласно чл. 14, ал. 4, във връзка с ал. 1 от ЗМДТ предприятията уведомяват писмено в 2 – месечен срок общината по местонахождението на имота като подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за установяване на данъка, а съгласно ал. 5 на чл. 14 от ЗМДТ при промяна на друго обстоятелство, което има значение за установяване на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината в срока по ал. 1. В конкретния случай задълженото лице не е подавало информация за промяна на отчетните стойности, а и не се твърди, че има извършвани промени в тях. По делото изобщо не се съдържат доказателства, че по отношение на имота в район „В.”, [улица] извършена обезценка / преоценка след първоначалното им счетоводно завеждане от дружеството, в съответствие със Счетоводен стандарт 16 „Дълготрайни материални активи” и Счетоводен стандарт 36 „Обезценка на активи”. По делото е налична декларация по чл. 14 от ЗМДТ (вх. № [ЕГН] от дата 29.03.2019 г.), подадена от „Ессе Естейт“ ООД. В тази декларация в Таблица № 3 е посочено: вид на обекта (колона 3) и отчетна стойност (колона 7). На ред 1 в колона 3 е посочено: „търг. Обект – маг. 7“, а в колона 7 на този ред отчетна стойност 84 500. 00 лева; На ред 2 в колона 3 е посочено: „Гараж 7“, а в колона 7, на ред две е посочено: 9 300. 00 лева; На ред 3 в колона 3 е посочено: „Гараж 32“, а в колона 7, на ред 3 е посочено: 9 300 лева; На ред 4 в колона 3 е посочено: „Търг. Обект, маг. 8“, а на ред 4 в колона 7 – 100 000 лева; На ред 5 в колона 3 е посочено: „Гараж 8“, а на ред 5 в колона 7 е посочена отчетна стойност: 9 300 лева. На ред 6 в колона 3 е посочено: „земя“, а на ред 6 в колона 7 е посочено: 15 900 лева. На ред последен в колона 7 е посочена обща отчетна стойност 228 300. 00 лева, което кореспондира на отчетната стойност, взета предвид от органите по приходите.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. Посоченото означава, че от значение за Т. е отчетната стойност, ако тя е по-висока от данъчната оценка съгласно Приложение 2. Ако бъде възприета тезата на жалбоподателя, то това означава, че таксата битови отпадъци ще се изчислява като част (в промили) от балансовата стойност на имота. Такава възможност в ЗМДТ не е предвидена. Недвижимият имот към момента на придобиването му принципно се завежда в счетоводна сметка от група 20 „ДМА“, което е активна сметка. Амортизациите, от своя страна, се завеждат в пасивна сметка. Когато например недвижимият имот трябва да бъде продаден, от отчетната стойност се вадят амортизациите, и активът се отписва с балансовата си стойност.

Независимо че това не е изведено като спорно обстоятелство от жалбоподателя, основателни са доводите на процесуалния представител на ответника, че Столична община действително е направила разходи за предоставянето на услугите по чл. 62, т. 2 и т. 3 от ЗМДТ, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 2 – 3 от ЗМДТ, в релевантната им редакция за ревизираните години. Т. е съвкупност от три различни услуги – сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци, а от 01.01.2020 г. с изменението на чл. 62 (изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г. с изменението на чл. 62 (изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г.), т. 1 от ЗМДТ това са услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в

населените места и селищните образувания в общината.

Трите услуги имат различно предназначение и задължението за заплащане на такса за тяхното ползване възниква при различни предпоставки.

За да възникне задължение за такса за сметосъбиране и сметоизвозване, а от 01.01.2020 г. с изменението на чл. 62 (изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г.), т. 1 от ЗМДТ – събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, е необходимо да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ; услугата да е посочена като предоставяна от общината в заповедта на кмета по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ; имотът на правния субект да попада в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; тя фактически да е предоставяна на правния субект.

Предпоставките, при наличието на които възниква задължението за такса за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване са правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ; Общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; тя фактически да е предоставена от общината.

В обобщение РА, в частта за Т. за 2019 г. - 2283. 00 лева и лихви в размер на 1364. 34 лева; Т. за 2020 г. – 1552. 44 лева и лихви в размер на 763. 35 лева; Т. за 2021 г. – 1529. 61 лева и лихви в размер на 603. 51 лева; Т. за 2022 г. 1575. 27 лева и лихви в размер на 462. 03 лева; Т. за 2023 г. – 2283. 00 лева и лихви 411. 62 лева. Т. главница общо 9223. 32 лева и лихви общо 3604. 85 лева, е законосъобразен.

По отношение на разноските

Съгласно разпоредбата на чл. 81 от ГПК, във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. С оглед изхода по делото, съдът трябва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски, които страните своевременно претендират. Материалният интерес по делото възлиза в размер общо на 35 136. 50 лева, в това число за Данък недвижими имоти – 16 302. 25 лева; за лихви ДНИ 5842. 82 лева; за Т. 9223. 32 лева; за лихви Т. в размер на 3768. 11 лева, за ревизирия период от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г.

От процесуалния представител на жалбоподателя се претендират разноски в размер на 50 лева държавна такса (25. 56 евро); 400 лева депозит за вещо лице (204. 52 евро); 293. 49 евро допълнителен депозит за вещо лице; 5400 лева адвокатски хонорар (2760 евро).

От процесуалния представител на ответника се претендира присъждане на разноски в размер на 2018. 53 евро, в това число юрисконсултско възнаграждение в размер на 1769. 54 евро, на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 - ро от ДОПК, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4, във вр. с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и 244. 99 евро (102. 26 евро депозит за вещо лице и 146. 73 евро окончателно заплащане за вещо лице по ССЧЕ).

В полза на жалбоподателя е признат материален интерес съответен на отменената част от РА, а именно - Данък недвижими имоти – 16 302. 25 лева и за лихви ДНИ 5842. 82 лева или общо 22145. 07 лева. При прилагане на простото тройно правило (5400 лева адвокатски хонорар + 50 лева държавна такса + 400 лева депозит за вещо лице + 293. 49 евро допълнителен депозит за вещо лице или общо 6424 лева x 22145. 07 лева : 35 136. 50 лева) = 4048. 78 лева. Превалутирани, съгласно разпоредбите на чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, разноските възлизат в размер на 2070. 11 евро.

В полза на ответника е признат материален интерес съответен на отхвърлената част от жалбата за Т. 9223. 32 лева и за лихви Т. в размер на 3768. 11 лева или общо 12 991. 43 лева. При съобразяване с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска

работа се получава сумата от 4291. 43 лева. Към тази сума трябва да се прибави сумата от 773. 84 лева депозити за вещо лице. Получава се общо сумата от 5065. 27 лева. При прилагане на простото тройно правило (5065. 27 лева x 12 991. 43 лева : 35 136. 50 лева = 1872. 84 лева). Превалутирани, съгласно разпоредбите на чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, разносните възлизат в размер 957. 57 евро. Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 45 – ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № С. 25 – Р. – 9 / 27.01.2025 г., издаден от Е. К. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ – възложил ревизията и В. Т. В. – главен инспектор – ръководител на ревизията, **В ЧАСТТА** относно установен ДНИ за 2020 г. - 3277. 38 лева и лихви ДНИ – 1606. 19 лева; ДНИ за 2021 г. – 3575. 33 лева и лихви ДНИ - 1395. 27 лева; ДНИ за 2022 г. – 3575. 33 лева и лихви ДНИ – 1033. 72 лева; ДНИ за 2023 г. 3575. 33 лева и лихви ДНИ – 626. 82, т. е. данък върху недвижимите имоти общо 14 003. 37 лева и ДНИ лихви общо 4662. 00 лева (с. 31 – 32 от РА), като ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район К. село, [улица], ап. 5, разноси по делото в размер на **2070. 11 евро**.

ОСЪЖДА „ЕССЕ ЕСТЕЙТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица] сума в размер на **957. 57 евро**.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.